

gaaende. Saa vidt mig bekendt har den højeste Indtægt, Lodsens har haft i de Aar, han har boet i Stubbekøbing, været ca. 1,000 Kr. i et Aar; men i en længere Aarrække har hans Indtægt været nede paa ca. 500 Kr. aarlig; og som den højtærede Minister bemærkede ved Fremsættelsen, og som det staar i Bemærkningerne, har Indtægten i det sidste Aar været nede paa 165 Kr. Nu kan man i og for sig ikke undre sig over, at Indtægten er gaaet ned der i det hele, idet Skibsfarten jo efterhaanden har skiftet Karakter. Man er gaaet over fra mindre Skibe til større; Lodsningernes Antal tager derved af, og endvidere har Lodserne ved Masnedsund Ret til at lodse Øst paa til Grønsund, ligesom Lodserne i Grønsund har Ret til at lodse Vest paa. Der er da for Bogø Lods ikke andet tilbage end saadan Lodsning, som angaar Skibe, der udgaar fra Stubbekøbing Havn, og man kan sagtens forstaa, at det ikke vil kunne andrage nogen meget stor Sum. Naar Indtægten i det sidste Aar er gaaet ned til 165 Kr., betyder det dog ikke, at der har været en saa voldsom og pludselig Nedgang i Antallet af Lodsninger ved Stationen, men det er simpelthen, fordi Lodsen i det sidste Aar har været meget sygelig og derfor ikke har kunnet passe sit Hverv. Alt tyder saaledes paa, at dette lille Lodseri i og for sig ikke har nogen stor Betydning, og der vil vel derfor heller ikke komme synderlig Ulempe ud af, at det bliver nedlagt. Men Forholdet bliver dog i Fremtiden det, at Skibe, der udgaar fra Stubbekøbing Havn, vel kan blive lodset ud af Havnen — ifølge Overenskomst besøger Havnefogeden i Stubbekøbing saadan Lodsning —, men naar de først er kommet ud i Farvandet, kan de ikke blive lodset videre uden Tilkaldelse af Lods fra Masnedsund eller Grønsund, og dette kan jo ved Vintertid og i meget vanskeligt Vejr meget vel være forbundet med Ulemper. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister, at han, hvis det skulde vise sig, efter at dette Lovforslag, hvad venteligt vil ske, er blevet til Lov, at disse Ulemper ved Skibsfarten fra Stubbekøbing Havn foranlediger en Henvendelse til Ministeriet fra Stubbekøbing om en Ændring af Forholdene igen, saa vil stille sig velvillig deroverfor.

Hvad nu selve Lodsens angaar, ønsker han jo og har længe ønsket sin Afsked og haaber paa, at Sagen maa gaa i Orden. Forholdet har ogsaa for ham været det, at han i en Aarrække ikke har kunnet

leve af den Lønning, han har kunnet faa som Lods, og for saa vidt sker der ikke nogen større Forandring i dette Forhold, som han absolut ikke vil kunne leve af den Smule Pension, han efter de mange Aars Arbejde vil kunne vente at faa. For ham vil det ikke betyde noget væsentligt, og for saa vidt der altsaa er tilstrækkeligt med Lodser ved Gennemsejlingen af Farvandet i begge Retninger, synes det heller ikke, at der for Trafikken i Almindelighed vil kunne komme væsentlige Ulemper af dette Lovforslags Vedtagelse. Jeg skal derfor paa egne og mit Partis Vegne anbefale det til hurtigt Fremme.

Det andet af de forelagte Lovforslag, det, som angaar Ændring i Lov om Lods-væsenet af 13. Juni 1879, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 139 af 8. Juni 1912, har jo betydelig større Interesse og har sikkert vakt Interesse i Lodskredse hele Landet over. Forholdet er jo dette, at man, da man reviderede Loven af 13. Juni 1879 i 1912, indsatte den Bestemmelse, at Loven skulde revideres inden 1. Januar 1915, og det er en Revision, Lodserne Landet over af mere end een Grund har ventet paa skulde finde Sted. Det drejer sig, saaledes som der ogsaa er gjort opmærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget, væsentligt om to Spørgsmaal, nemlig om en tidssvarende Ordning af Bestemmelserne om Pligt til at tage Lods under Bugsering og om, hvorvidt Bestemmelserne i Lovens § 41 om Fordeling af Indtægterne ved Farvands- og Langlodsningerne mellem de interesserede Lodserier har virket tilfredsstillende. Det er disse to Spørgsmaal, der er Hovedspørgsmaalene, og Ministeren oplyste jo, ligesom ogsaa Bemærkningerne gør opmærksom derpaa, at man har taget fat paa Forarbejderne til det første Spørgsmaals Løsning, ved at man har søgt en Forhandling mellem de i Sagen interesserede Parter, Lodsvæsenet og Rederiforeningerne. Det er jo ogsaa klart, at det er den Vej, der maa gaas; thi Sagen er jo af Betydning for begge disse Parter. Det bemærkes tillige, at der er ført indgaaende Forhandlinger. Jeg tager maa ske fejl, men det forekommer mig, at dette „indgaaende“ maa tage Sigte paa at forklare, hvorfor disse Forhandlinger har trukket ud lige fra 8. Juni 1912, da den reviderede Lodslov traadte i Kraft, indtil Februar Maaned dette Aar. Der maa ganske sikkert, hvis der er forhandlet indgaaende hele Tiden, være sket en meget grundig Gennemdrøftelse af Loven. Det